

Ca peștele-n ac

Samoila

Între mine și vorbe
Se iscă furtuna,
Tornadă avidă
De om și de cale,
Ce-ncearcă să-mi facă
Necazuri, nebuna!
Aruncându-mi în față
Trăirile goale.
Să mă-ntorc la zei
În Olimp?
Ar fi o șansă,
Sau, poate,
N-ar fi deloc.
Așa că, revin
La esență,
Că-i de folos
Ca un noroc.
Și asta se-ntâmplă,
Mai curios,
Cu alții.
Cu mine...
Bogat sau sărac
Oricum aș fi,
Vezi bine,
Tot mă voi duce
La fund
În stihii,
Tăcut
Ca peștele-n ac.